СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Даниела Стефанова Ангелова – Институт за изследване на населението и човека при Българска академия на науките**,**

за научните трудове на **гл. ас. д-р Борис Пламенов Боев,** участник в конкурс за заемане академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.2. История и археология, научна специалност „Историческа демография – Законодателство в областта на миграционната политика между двете световни войни“, обнародван в „Държавен вестник“, бр. 92 от 31. 10. 2025г.

Конкурсът за академичната длъжност „доцент“ е обявен за нуждите на секция „Историческа демография“ при департамент „Демография“ в Института за изследване на населението и човека при БАН. Спазени са предвидените законови срокове и процедурни изисквания. В него участва един кандидат Единствен участник в конкурса е гл. ас. д-р Борис Пламенов Боев.

1. Кратки биографични данни за кандидата

Борис Боев е главен асистент в ИИНЧ-БАН (от 2019 г.). Той има докторска степен по специалност История на България – Нова българска история 1878–1944 г от Софийски университет „Св. Климент Охридски" (2017 г.). Бакалавър е по история и магистър по Нова и съвременна българска история от СУ „Св. Климент Охридски“. Д-р Боев има едногодишна специализация в Център за славяно-византийски проучвания „Проф. Иван Дуйчев“ (2018-2019), както и начална и специализирана военна подготовка в НВУ „Васил Левски“ и ВВМУ „Н. Й. Вапцаров“. Участвал е два пъти в Национална програма „Млади учени и постдокторанти“, модул „Млади учени“ към МОН. Член е на колектива на проект „Документи от Архива на Вселенската патриаршия – извор за демографското развитие на българските земи през Възраждането“ финансиран от ФНИ, МОН. Носител е на трета награда на БАН за млад учен (2021 г.) в областта на хуманитарно-социалните науки на името на акад. Азаря Поликаров (за книгата „Любов към науката, любов към народа. Студентските организации и обединения в България (1931-1939)“ и на първа награда на БАН за млад учен (2022 г.) в областта на хуманитарните науки на името на Паисий Хилендарски (за студията „Концепции за

разрешаване на българския бежански въпрос в контекста на създаването на Закона за селско-стопанско настаняване на бежанците през 1926 г.“).

Владее френски, руски и английски език, както и има добра компютърна грамотност.

2. Необходими документи за конкурса и наукометрични характеристики на представената научна продукция

Представените от кандидата гл. ас. д-р Борис Боев документи и материали покриват всички изисквания за допускане до конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“. Той е представил една хабилитационна монография „Миграционната политика в българското законодателство между двете световни войни (1919 – 1939 г.)“. С., АИ „Марин Дринов“, 2025, 198 с. Този труд напълно покрива критериите за участие в конкурса и е различен по тематика от дисертационната му тема.

Към останалите публикации, с които кандидатът се представя са една монография на базата на защитен дисертационен труд „Любов към науката, любов към народа. Студентските организации и обединения в България (1931-1939)“. С., УИ „Св. Климент Охридски”, 2018, 400 с. и 12 студии, статии и доклади, от които 1 – в списание, реферирано в световна база данни и останалите – в нереферирани научни издания с научно рецензиране. В Списъка с цитирания са посочени общо 6, от които 2 – в реферирани списания в световни бази данни. Общият брой точки по всички групи показатели за заемането на академичната длъжност „доцент“ е 385 точки, което изпълнява минималните изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/, Правилника към него и Правилника на ИИНЧ-БАН.

3. Оценка на основните приноси и цялостната научна продукция на кандидата

Изследванията гл. ас. д-р Борис Боев показват две основни направление на научните му интереси: миграционната политика на българската държава между двете световни войни с фокус миграционното законодателство и функционирането на студентските организации през 30-те години на XX век. Кандидатът показва задълбочени познания и в двете проблематики което е видно и от научните му приноси.

По отношение на представения хабилитационен труд д-р Боев представя едно значимо изследване в областта на историческата демография, което може да послужи за основа на последващи по-задълбочени регионални проучвания. Монографията има ясна

логична структура, като е разделена на три глави – първата посветена на имиграционното законодателство, свързано с бежанския въпрос, втората глава е посветена на емиграционното законодателство, свързано с масовите изселвания през посочения исторически период и третата глава – законодателство, отнасящо се до вътрешномиграционната и урбанистичната политика. Кандидатът е обзор и критичен анализ на всички основни закони обсъждани и приети в Народното събрание през междувоенния период. Авторът използва разнообразна изворова база, с която проследява полемиките по отношение на различните законопроекти. Чрез работата си със стенографските дневници на Народното събрание са издирени и подложени на системен анализ всички по-важни концептуални дискусии около миграционните законопроекти, с участието както на управляващи, така и опозиция. По този начин се очертават сходствата и различията в позициите на парламентарно представените партии.

Приложен е нов аналитичен подход при изследване на миграционното законодателство – чрез анализ на включените в него мерки и средства за тяхното осъществяване, изхождайки от точното изясняване и дефиниране на самите понятия „мерки“ и „средства“. Друг съществен принос на автора е, че в монографията за пръв път са разгледани и анализирани неизследвани досега от гледна точка на историческата демография (а и от историческата наука) закони като този за бежанския заем от 1926 г., за бездомниците от 1928 г. и др.

В заключението са изведени основните аспекти в законодателната политика на държавата в трите области като обобщителният извод на автора е за конструктивзъм и консенсус в решенията на управляващи и опозиция на фона на отделни разногласия.

Представеното изследване има своето значение не само за историческата наука, но и за съвременната миграционна политика на България, в условия когато различните миграционни процеси придобиват все по-голяма динамика и мащаб.

По отношение другата тема на научен интерес на гл. ас. д-р Борис Боев – студентските организации през 30-те години на XX век приносите му могат да се обобщят: 1. разкриване на същностните характеристики и дейността на студентските организации и обединения („движения“) в контекста на българската политическа история на 30-те години на XX век; 2. пръв път е направен систематичен преглед на историята на различните организации на студентите-земеделци, социалисти и анархисти, на тяхното създаване, организация, идеология и дейност; 3. Осъществено е цялостно представяне на различните форми на студентската (аполитична) активност в пълното (доколкото го позволяват наличните документи) й многообразие и значимост.

Проучванията на гл. ас. д-р Борис Боев в областта на миграционното законодателство са много актуални могат да привлекат интереса на по-широката научна общност. Препоръчвам и разширяване на периметъра на публикациите на Б. Боев в списания с импакт фактор.

Заключение: Научната продукция на гл. ас. д-р Борис Пламенов Боев е многоаспектна и с оригинални приноси в историко-демографските изследвания за исторически период – между двете световни войни. Всичко това ми дава основание да заявя, че в качеството ми на член на Научното жури ще гласувам с „ДА“ за присъждане на гл. ас. д-р Борис Пламенов Боев на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование на 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.2 История и археология (Историческа демография – Законодателство в областта на миграционната политика между двете световни войни), за нуждите на секция „Историческа демография“ при ИИНЧ-БАН

06.02.2026 г. Доц. д-р Даниела Ангелова

София